

ОПОЗИЦИЯТА В СЛИВЕНСКИЯ КРАЙ

1944–1947 г.

Вяра Влагова

Целта на настоящото проучване е да разгледа и определи мястото и ролята на политическата опозиция в Сливенския край в периода 1944–1947 г. През тези години в България сложно, многообразно и силно динамично се формират всички компоненти на новата политическа система и се подготвят социалните и икономическите условия за изграждането на тоталитарния социализъм.

Предложеният материал се базира на краеведчески проучвания в местни и централни архиви, печатни органи на отделните политически партии, специализирана и обща литература по въпроса. Голяма част от архивите на опозиционните партии, които в случая са основните носители на информация, са непълни, унищожени, изчезнали или засекретени. Това определено води до известни празноти в проучването.

Известно е, че на 9.IX.1944 г. в България се извършва политически обрат в системата на властта и се установява нов режим. Той е представляван от просъветско, коалиционно правителство на Отечествения фронт, в състава на което влизат БРП (к), левите сили в БЗНС и БРСДП и политическият кръг „Звено – 19 май“. В рамките на Отечествения фронт комунистическата партия доминира и направлява цялостния обществено-политически живот в страната.

Съпротивителното движение в Сливенския край срещу новия политически режим започва още в първите месеци след 9.IX.1944 г. Първи пристъпват към организирани и укрепване на силите си националистическите организации и движения в региона. Това са градските и околийските секции на Съюза на българските национални легиони (СБНЛ) в Сливен и околията, ръководени от адвокатите Марко Бъчваров и Щилиян Пенчовски и Петко Илиев – водач на младежките секции на СБНЛ. Към консолидиране преминава и организация-